

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3956/2547

พนักงานอัยการจังหวัดตราด โจทก์ นายเงิน สวัสดิภูมิจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ศุลกากรฯ มาตรา 27, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิดฯ มาตรา 7, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 4, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 5, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 6, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 7, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 8, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 9, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยคดีนี้กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ศุลกากรฯ มาตรา 27 ร่วมกับจำเลยที่ 1 ในคดีก่อนที่ให้การรับสารภาพ แม้ความผิดครั้งเดียวกันนี้ศาลได้ลงโทษปรับจำเลยที่ 1 ในคดีก่อน เป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยกันไปแล้วก็ตาม ความผิดของจำเลยคดีนี้ก็หาได้ระงับลงไม่ ศาลจึงต้องลงโทษปรับจำเลยคดีนี้ด้วย โดยปรับจำเลยคดีนี้ร่วมกับจำเลยที่ 1 ในคดีก่อนเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยกันแล้ว และต้องถือว่าค่าปรับจำเลยคดีนี้เป็นจำนวนเดียวกันกับค่าปรับจำเลยที่ 1 ในคดีก่อน แต่ต้องกำหนดเงื่อนไขในการบังคับโทษปรับคดีนี้ว่า หากจำเลยที่ 1 ในคดีก่อนชำระค่าปรับหรือถูกกักขังแทนค่าปรับไปแล้วเพียงใดก็นำมาหักออกจากโทษปรับของจำเลยคดีนี้ได้ ทั้งเพื่อมิให้เป็นการลงโทษปรับจำเลยทั้งสองคดีนี้รวมกันเป็นเงินเกินกว่าสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยกันแล้ว และต้องกำหนดเงื่อนไขในการบังคับโทษปรับด้วยว่า ในกรณีที่ต้องกักขังจำเลยคดีนี้แทนค่าปรับก็ให้แบ่งกักขังจำเลยคดีนี้ได้ไม่เกิน 1 ปี เนื่องจากความผิดตามฟ้องมีผู้ร่วมกระทำความผิด 2 คน ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาให้ลงโทษปรับจำเลยคดีนี้ โดยมิได้ระบุว่าเป็นโทษปรับคดีนี้เป็นโทษปรับจำนวนเดียวกับคดีก่อน และมีได้กำหนดเงื่อนไขในการบังคับโทษปรับให้ชัดเจนจึงยังไม่ถูกต้อง ความผิดของจำเลยคดีนี้และจำเลยที่ 1 ในคดีก่อนในครั้งนี้ ศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษาในคดีก่อนให้รับของกลางและจ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมร้อยละยี่สิบของราคาของกลางไปแล้ว สินค้าของกลางในคดีก่อน กับสินค้าของกลางในคดีนี้เป็นทรัพย์สินสิ่งเดียวกัน เมื่อศาลชั้นต้นสั่งรับของกลางแล้ว และไม่ปรากฏว่าของกลางที่ส่ง รับนั้นไม่อาจขายได้ จึงต้องจ่ายรางวัลร้อยละยี่สิบของราคาของกลางจากเงินที่ได้จากการขายสินค้าของกลาง ตาม พ.ร.บ. ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิดฯ มาตรา 7 และมาตรา 8 วรรคสอง ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมเพียงครั้งเดียว การที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาในคดีนี้ให้จ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมร้อยละยี่สิบ ของราคาของกลางหรือค่าปรับอีกจึงเป็นการไม่ชอบ เพราะเป็นการจ่ายรางวัลซ้ำซ้อนเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อย แม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจ ยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ (วรรคแรกวินิจฉัยโดยมติที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาครั้งที่ 2/2547)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยกับจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1823/2541 ของ

ศาลชั้นต้น ตาม พ.ร.บ. ศาลากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 พ.ร.บ. ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 4, 5, 6, 7, 8, 9 จ่ายเงินรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับตามกฎหมาย จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ศาลากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ป.อ. มาตรา 83 ปรับ 220,800 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม ป.อ. มาตรา 29, 30 โดยให้จำเลยชำระค่าปรับภายใน 30 วัน มิฉะนั้นให้ยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับ ในระหว่างนี้ให้กักขังแทนค่าปรับไปพลางก่อนเป็นระยะเวลาไม่เกิน 2 ปี ให้จ่ายเงินรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับร้อยละยี่สิบของราคาของกลางหรือค่าปรับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการต่อไปว่า ศาลลงโทษปรับ นายจัน จำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1823/2541 ของศาลชั้นต้นซึ่งเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดกับจำเลยไปแล้วเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว เป็นเงิน 220,800 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งแล้วคงปรับ 110,400 บาท ศาลจะลงโทษปรับจำเลยในคดีนี้ได้อีกหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า พ.ร.บ. ศาลากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 บัญญัติให้ปรับ ผู้กระทำความผิดไม่ว่าจะมีผู้ร่วมกระทำความผิดจำนวนกี่คนศาลจะต้องลงโทษสำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งต้องลงโทษปรับจำเลยที่ร่วมกระทำความผิดทุกคนรวมกันเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว มิใช่แบ่งปรับเป็นรายบุคคลคนละเท่า ๆ กัน หรือปรับคนละสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยคดีนี้ กระทำความผิดตามฟ้องร่วมกับนายจัน จำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1823/2541 ของศาลชั้นต้น แม้จะปรากฏว่าความผิดครั้งเดียวกันนี้ศาลได้ลงโทษปรับนายจัน จำเลยที่ 1 ในคดีดังกล่าวเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากร เข้าด้วยแล้วไปแล้วก็ตาม ความผิดของจำเลยคดีนี้ก็หาได้ระงับลงไม่ ศาลฎีกาจึงต้องลงโทษปรับจำเลยคดีนี้ด้วย โดยปรับจำเลยคดีนี้รวมกับนายจัน จำเลยที่ 1 ในคดีดังกล่าวเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วตามบทกฎหมายดังกล่าวข้างต้นเป็นเงินจำนวน 220,800 บาท ดังที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามา โดยต้องถือว่าค่าปรับ จำเลยคดีนี้เป็นจำนวนเดียวกันกับค่าปรับจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1823/2541 ของศาลชั้นต้น แต่ต้องกำหนดเงื่อนไขในการบังคับโทษปรับคดีนี้ว่า หากนายจันจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1823/2541 ของศาลชั้นต้น ชำระค่าปรับหรือถูกกักขังแทนค่าปรับไปแล้วเพียงใดก็นำมาหักออกจากโทษปรับของจำเลยคดีนี้ได้ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นการลงโทษปรับจำเลยทั้งสองคดีรวมกันเป็นเงินเกินกว่าสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว และต้องกำหนดเงื่อนไขในการบังคับโทษปรับด้วยว่า ในกรณีที่ต้องกักขังจำเลยคดีนี้แทนค่าปรับก็ให้แบ่งกักขังจำเลยคดีนี้ได้ไม่เกิน 1 ปี เนื่องจากความผิดตามฟ้องมีผู้ร่วมกระทำความผิด 2 คน ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาให้ลงโทษปรับจำเลยคดีนี้โดยมิได้ระบุว่าโทษปรับคดีนี้เป็นโทษปรับจำนวนเดียวกับคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1823 /2541 ของศาลชั้นต้น และมีได้กำหนดเงื่อนไขในการบังคับโทษปรับให้ชัดเจนจึงยังไม่ถูกต้อง ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขให้ถูกต้องฎีกาของจำเลยข้อนี้ ฟังขึ้นบางส่วน อนึ่งตามฎีกาของจำเลยและเอกสารแนบท้ายฎีกาซึ่งโจทก์มิได้โต้แย้งปรากฏว่าความผิดของจำเลยและนายจันจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1823/2541 ของศาลชั้นต้นในครั้งนี้ ศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษาในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ 1823/2541 ของศาลชั้นต้น ให้ริบของกลางและจ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมร้อยละ

ยี่สิบ ของราคาของกลางไปแล้ว สินค้าปลานึ่งของกลางในคดีนี้ดังกล่าวกับสินค้าปลานึ่งของกลางในคดีนี้เป็นทรัพย์สินเดียวกัน เมื่อศาลชั้นต้นสั่งริบของกลางซึ่งเป็นปลานึ่งแล้ว และไม่ปรากฏว่าของกลางที่สั่งริบนั้นไม่อาจขายได้ จึงต้องจ่ายรางวัลร้อยละยี่สิบของราคาของกลางจากเงินที่ได้จากการขายสินค้าปลานึ่งของกลาง ตาม พ.ร.บ. ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 7 และ มาตรา 8 วรรคสอง ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้จับกุมเพียงครั้งเดียว การที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาในคดีนี้ให้จ่ายเงินรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมร้อยละยี่สิบของราคาของกลางหรือค่าปรับอีกจึงเป็นการไม่ชอบ เพราะเป็นการให้จ่ายรางวัลซ้ำซ้อนเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จะไม่มีฝ่ายใดยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับจำเลยเป็นเงินจำนวน 220,800 บาท อันเป็นจำนวนเดียวกับค่าปรับในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1823/2541 ของศาลชั้นต้น โดยกำหนดเงื่อนไขในการบังคับโทษปรับคดีนี้ว่า หากจำเลยที่ 1 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1823/2541 ของศาลชั้นต้น ชำระค่าปรับหรือถูกกักขังแทนค่าปรับในคดีดังกล่าวแล้ว เพียงใดก็นำมาหักออกจากค่าปรับของจำเลยคดีนี้และในกรณีต้องกักขังจำเลยคดีนี้แทนค่าปรับก็ให้แบ่งกักขังจำเลยได้ไม่เกินกำหนด 1 ปี กับให้ยกค่าขอของโจทก์ที่ขอให้จ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุม นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 .

องค์คณะ

สุรชาติ บุญศิริพันธ์ · กิตติศักดิ์ กิตติคุณไพโรจน์ · กำธร โพธิ์สุวัฒนากุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3956/2547>